

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ยูวภาษาชาติเป็นกิจการที่ได้ก่อตั้งมาเป็นเวลาช้านาน เริ่มก่อตั้งขึ้นในประเทศไทย ตั้งแต่ พ.ศ.2465 เรียกว่า "อนุสภากาชาด" ต่อมาในปี พ.ศ.2485 เปลี่ยนเป็น "อนุกาชาด" และ พ.ศ.2521 จึงได้เปลี่ยนเป็น "ยูวภาษาชาติ" จนถึงปัจจุบัน กิจการยูวภาษาชาติเป็นส่วนหนึ่งของสภาภาษาชาติไทย อันมีพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเป็นองค์บรมราชูปถัมภ์ สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถทรงเป็นองค์สมณายิกา และมีสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีทรงเป็นองค์อุปนายิกาผู้อำนวยการ

ปัจจุบันกิจการของยูวภาษาชาติเป็นกิจกรรมหนึ่งของเยาวชนในสถานศึกษา ซึ่งได้เริ่มประกาศใช้หลักสูตรมาตั้งแต่ปี พ.ศ.2465 ซึ่งเรียกว่าหลักสูตร "อนุสภากาชาด" ซึ่งต่อมาได้แก้ไขปรับปรุงมาเป็นหลักสูตร "อนุกาชาด" ในปี พ.ศ. 2492 และได้ใช้เรื่อยมาจนถึงปี พ.ศ.2508 กระทรวงศึกษาธิการจึงได้ประกาศให้วิชายูวภาษาชาติเป็นกิจกรรมนอกหลักสูตร ต่อมาในปี พ.ศ.2520 กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้ยูวภาษาชาติเป็นกิจกรรมนักเรียนตามคู่มือการจัดกิจกรรมนักเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา พุทธศักราช 2520 แก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ 2 พุทธศักราช 2521 และแก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ 3 พุทธศักราช 2524 โดยหลักเกณฑ์การจัดกิจกรรมที่เป็นไปตามนโยบายหลักของรัฐบาลในอันที่จะปลูกฝังเยาวชนไทยให้มีคุณภาพและจริยธรรมอันดีงาม มีระเบียบวินัยในตนเอง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ จงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข รวมทั้งให้ดำรงส่งเสริมเอกลักษณ์และวัฒนธรรมไทย (กรมพลศึกษา, 2533)

ปีพุทธศักราช 2528 กระทรวงศึกษาธิการได้มีการเปลี่ยนแปลงการใช้หลักสูตรยวภาษาชาดเป็นวิชาบังคับเลือก ให้มีหน่วยในการเรียนซึ่งมีค่า 0.5 หน่วยการเรียน

ต่อมาในปีพุทธศักราช 2532 กระทรวงศึกษาธิการได้ปรับปรุงหลักเกณฑ์การใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 โดยให้ใช้กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี กิจกรรมยวภาษาชาด และกิจกรรมผู้นำเพื่อประโยชน์เป็นกิจกรรมบังคับในหลักสูตร ให้ใช้เวลาจัดกิจกรรมดังกล่าว 1 คาบต่อสัปดาห์ต่อภาคเรียน โดยเริ่มใช้ตั้งแต่ปีการศึกษา 2533 เป็นต้นไป (เอกสารคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ ที่ วก.936/2532)

ตั้งแต่เริ่มมีการเปลี่ยนแปลงการใช้หลักสูตร ในปีพุทธศักราช 2528 สำนักงานศึกษาธิการเขต เขตการศึกษา 1 ได้จัดประชุมสัมมนาครูผู้สอนกิจกรรมยวภาษาชาด ณ เขื่อนวชิราลงกรณ์ อำเภอท่าม่วง จังหวัดกาญจนบุรี เมื่อวันที่ 5-10 มีนาคม พ.ศ.2529 ผลการประชุมสรุปโดยย่อว่า ครูประสบปัญหาในการจัดการเรียนการสอนยวภาษาชาด เนื่องจากได้รับมอบหมายให้สอนโดยที่ผู้สอนไม่เคยผ่านการอบรมผู้บังคับบัญชายวภาษาชาดหลักสูตรใดมาก่อน จึงไม่เข้าใจถึงวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมเพื่อให้บรรลุถึงหลักการและวัตถุประสงค์ของยวภาษาชาด เห็นความจำเป็นว่าควรให้ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบด้านยวภาษาชาดดำเนินการจัดอบรมและนิเทศการสอนยวภาษาชาดในปีเดียวกัน สิริ เกิดไฟโรจน์ (2529) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาการใช้หลักสูตรยวภาษาชาดระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2528 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 1 พบว่า โดยเฉลี่ยแล้วผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนมีปัญหาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร เอกสารหลักสูตร สื่อการเรียนการสอน การบริหารงานวิชาการ และครูส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับการนิเทศจากศึกษานิเทศก์จังหวัดและอำเภอ

ในการนิเทศติดตามผลการเรียนการสอนกิจกรรมยวภาษาชาด โรงเรียนมัธยมศึกษา เขตการศึกษา 1 พบว่าครูส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ผู้นิเทศมักจะให้การนิเทศ

ตามความต้องการและความถนัดของตนเอง โดยไม่คำนึงถึงความต้องการของครู ซึ่งสอดคล้องกับ Wiles กล่าวถึงสภาพการณ์การนิเทศ โดยเฉพาะการนิเทศการสอนที่เกิดขึ้นในปัจจุบันว่า ผู้มีหน้าที่ในการนิเทศมักจะให้การนิเทศตามที่ตนเองต้องการมากกว่าจะเป็นไปตามความต้องการของผู้รับการนิเทศ (อ้างถึงใน มาลี อาสาเสนีย์, 2533) ทำให้ครูผู้สอนไม่ได้รับประโยชน์จากการนิเทศเท่าที่ควร กล่าวคือในบางเรื่องที่ครูต้องการเพิ่มพูนความรู้ แต่ผู้นิเทศกลับไม่ได้ให้ความรู้ในเรื่องเหล่านั้น ด้วยผู้นิเทศไม่เข้าใจถึงความต้องการ จึงทำให้ครูผู้สอนประสบปัญหาในการสอนกิจกรรมยูวากาชาด ผู้นิเทศควรจะยึดหลักการที่มีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้นิเทศเป็นแนวทางในการให้การนิเทศ อาทิ Franseth (อ้างถึงใน มาลี อาสาเสนีย์, 2533) กล่าวว่า การนิเทศจะมีความหมายสำหรับครูก็ต่อเมื่อการนิเทศนั้นแสดงให้เห็นว่าเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องและมีผลต่อความต้องการของผู้รับการนิเทศโดยตรง และ นิพนธ์ ไทยพานิช (2531) ได้กล่าวถึงปัญหาความต้องการในการนิเทศ โดยทั่ว ๆ ไป ที่เกิดขึ้นเป็นความต้องการของผู้นิเทศที่ต้องปฏิบัติและทำงานตามหน้าที่ โดยมีหน้าที่ที่จะต้องนิเทศการสอนต่อครู นอกจากนี้ วินัย เกษมเศรษฐ (2521) กล่าวถึงการนิเทศว่าจะก่อให้เกิดผลสำเร็จได้นั้นควรยึดหลักความพอใจที่เกิดจากผลสัมฤทธิ์ในการทำงาน ซึ่งจะมีความหมาย ถ้ายอมรับในหลักการตัดสินใจร่วมกันระหว่างผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศ

กิจกรรมยูวากาชาดนั้น สิริ เกิดไฟโรจน์ (2529) ได้กล่าวสรุปไว้ว่า เป็นกิจกรรมที่ต้องการฝึกให้สมาชิกยูวากาชาดรู้จักทักษะรักษานามัยของตนเองและของผู้อื่น มีอุดมคติในसानติสุข บำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น ชุมชน สังคม ประเทศชาติ มีความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และมีใจเมตตากรุณาต่อเพื่อนมนุษย์ โดยทั่วไป โดยเฉพาะสมาชิกยูวากาชาดที่เป็นนักเรียนหญิงต้องการฝึกให้เป็นกุลสตรีที่ดี เป็นผู้มีน้ำใจ รู้จักที่จะช่วยเหลือ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน มีความสามัคคี อดทน ขยันหมั่นเพียร นอกจากนี้ อภินันท์ วงษ์ศิริ (2533) ยังได้กล่าวว่า กิจกรรมยูวากาชาดเป็นกิจกรรมที่มุ่งฝึกอบรมให้สมาชิกยูวากาชาดได้มีความรู้และทักษะเพียงพอที่จะนำไปปฏิบัติให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและส่วนรวมตามวัตถุประสงค์ของการกาชาด ฝึกอบรม

ให้อุดมคติในด้านศานติสุข มีความรู้ความชำนาญในการ รักษาสุขภาพอนามัยของตนเองและ
 ผู้อื่น รู้จักบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์แก่ผู้อื่นและทำตนให้เป็นพลเมืองดี มีใจเมตตากรุณา
 ต่อเพื่อนร่วมโลก อีกทั้งยังมุ่งฝึกอบรมเด็กผู้หญิงให้เป็นกุลสตรี ดังคำนิยมในการเลี้ยงดู
 บุตรหลานมาแต่โบราณ จะเห็นได้ว่ากิจกรรมยุวกาชาดเป็นกิจกรรมที่มุ่งสร้างเยาวชน
 ให้ผู้ที่มีคุณธรรมและจริยธรรม ทั้งฝึกอบรมให้เด็กผู้หญิงเติบโตเป็นกุลสตรีที่ดี ซึ่งความ
 เป็นกุลสตรีของเยาวชนหญิงนับวันจะลดน้อยลง เพราะเยาวชนได้รับประสบการณ์จาก
 สิ่งแวดล้อมทางสังคมและสื่อมวลชนได้โน้มน้ำหนักใจให้มีความประพฤติดัดต่อศีลธรรม
 คุณธรรม และวัฒนธรรมอันดีงามเป็นอย่างมาก ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากความเจริญก้าวหน้า
 ทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีสมัยใหม่ การนิยมวัฒนธรรมตะวันตกและภาวะทาง
 เศรษฐกิจรัดตัว หรือค่าครองชีพสูงขึ้น สำหรับสังคมของประเทศที่ปกครองด้วยระบอบ
 ประชาธิปไตยนั้น คุณธรรมและจริยธรรมจำเป็นที่สุดที่บุคคลจะต้องมี คือความมีระเบียบ
 วินัย ความมีเหตุผล ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์สุจริต ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความ
 เสียสละ ต่อส่วนรวม (อรพินท์ สวาสดิพันธ์ อ้างถึงใน นาคศรี ใจชาญสุขกิจ, 2533)
 และ ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2522) ได้กล่าวว่า เนื่องจากประเทศไทยกำลังอยู่ใน
 ระยะพัฒนาประเทศ จึงจำเป็นต้องพัฒนาบุคคลให้มีคุณภาพ มีลักษณะของความ เป็น
 พลเมืองดี คือ เป็นผู้ที่มีจริยธรรมสูง มีความซื่อสัตย์ มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่
 มีระเบียบ มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เห็นประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตัว กระทรวง
 ศึกษาธิการ ได้เห็นความสำคัญของกิจกรรมยุวกาชาดว่าเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียน
 ได้ปฏิบัติด้วยตนเอง ในทางที่จะบำเพ็ญประโยชน์ต่อผู้อื่น และเป็นการพัฒนาคุณธรรมให้
 ดีขึ้น จึงมีนโยบายที่จะให้ยุวกาชาดเป็นกิจกรรมที่จะฝึกเยาวชนหรือนักเรียนให้เป็น
 บุคคลที่สมบูรณ์ โดยให้การสนับสนุนเป็นกิจกรรมบังคับที่จะต้องมีการดำเนินการใน
 สถานศึกษาเพื่อเป็นการฝึกอบรมเด็ก (ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2527) จากรายงาน
 การประชุมคณะทำงานพิจารณาการสนับสนุนกิจกรรมยุวกาชาด 2533 สมเด็จพระ
 พระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี องค์อุปนายกสภาการศึกษาชาติไทย ได้มี
 พระราชดำรัสให้สภาการศึกษาชาติไทยขอความอนุเคราะห์จากกระทรวงศึกษาธิการให้การ
 สนับสนุนกิจกรรมยุวกาชาด โดยการสนับสนุนให้มีการเรียนการสอนกิจกรรมยุวกาชาด

ในสถานศึกษาทั้งระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาเป็นกิจกรรมบังคับ

การจัดการเรียนการสอนกิจกรรมยูกาซาดจะประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับบุคคลหลายฝ่ายที่จะนำหลักสูตรไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะครูผู้สอนเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่สุด ด้วยเหตุที่การเรียนการสอนกิจกรรมยูกาซาดมีลักษณะแตกต่างจากการเรียนการสอนวิชาอื่น ๆ เช่น การทำพิธีเปิดปิดการเรียนการสอน การทำพิธีเข้าประจำหมู่ การอยู่ค่ายพักแรม การสอนแบบฐาน การสอนแบบกระโจม การใช้เพลง เกมประกอบการสอน หรือการให้เครื่องหมายพิเศษต่าง ๆ แก่สมาชิกยูกาซาด ตลอดจนการปฏิบัติตามข้อบังคับและข้อระเบียบยูกาซาด ถ้าครูไม่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องดังกล่าวนี้ ก็จะไม่สามารถจัดกิจกรรมให้ถูกต้องตามวิธีการทางยูกาซาดได้

กล่าวโดยสรุปจากความเป็นมาและความสำคัญดังกล่าวข้างต้นพบว่า ครูผู้สอนกิจกรรมยูกาซาดประสบปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเนื่องจากกิจกรรมยูกาซาดเป็นกิจกรรมที่มีความแตกต่างจากวิชาสามัญและกิจกรรมอื่น ๆ มีการจัดการเรียนการสอนตามวิธีการทางยูกาซาดโดยเฉพาะ ประกอบกับผู้นิเทศยังให้การนิเทศโดยไม่คำนึงถึงความต้องการของผู้รับการนิเทศ และให้การนิเทศที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการของครูผู้สอน นอกจากนี้ผู้วิจัยพบว่ายังไม่มีการศึกษาวิจัยในเรื่องความต้องการการนิเทศของครูผู้สอนกิจกรรมยูกาซาด ผู้วิจัยในฐานะที่ทำหน้าที่รับผิดชอบในการนิเทศกิจกรรมยูกาซาดโดยตรง ได้ตระหนักถึงความจำเป็นในการศึกษาเกี่ยวกับความต้องการของครูผู้สอนกิจกรรมยูกาซาดว่า มีความต้องการการนิเทศในด้านใดบ้าง เพื่อผู้นิเทศจะได้ให้การนิเทศได้ถูกต้อง สอดคล้องกับความต้องการของครูผู้สอนกิจกรรมยูกาซาด อันจะส่งผลต่อการพัฒนาการจัดกิจกรรมและผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความต้องการการนิเทศการสอนของครูผู้สอนกิจกรรมยูกาซาด
ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 1

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้รับผิดชอบ
การเรียนการสอนกิจกรรมยวภาษาชาดในโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
เขตการศึกษา 1 จำนวน 40 โรงเรียน ครูยวภาษาชาด 250 คน

2. การศึกษาความต้องการการนิเทศการสอนของครูผู้สอนกิจกรรมยวภาษาชาด
ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เขตการศึกษา 1 ในศึกษารั้งนี้จะจำแนก
การศึกษาเป็นด้านต่าง ๆ ดังนี้

2.1 ด้านหลักสูตรและการใช้หลักสูตร ซึ่งประกอบด้วย

2.1.1 องค์ประกอบหลักสูตร

2.1.2 การใช้หลักสูตรกิจกรรมบังคับและกิจกรรมพิเศษ

2.2 ด้านข้อบังคับและข้อระเบียบยวภาษาชาด

2.2.1 การบริหารงานยวภาษาชาด

2.2.2 การจัดตั้งหมู่ยวภาษาชาดในสถานศึกษาและพิธี

เข้าประจำหมู่

2.2.3 การดำเนินงานยวภาษาชาดในโรงเรียน

2.2.4 เครื่องแบบและเข็มเครื่องหมายยวภาษาชาด

2.2.5 การทำความเคารพ

2.2.6 การเงินและแบบพิมพ์ยวภาษาชาด

2.3 ด้านการเรียนการสอน ซึ่งประกอบด้วย

2.3.1 การจัดชั้นเรียน

2.3.2 วิธีสอนและการใช้สื่อ

2.3.3 พิธีเปิดปิดการเรียนการสอน

2.3.4 การอยู่ค่ายพักแรม

2.3.4.1 พิธีรอบเสาธง

2.3.4.2 พิธีแสดงรอบกองไฟ

- 2.4 ด้านการวัดผลและการประเมินผล ซึ่งประกอบด้วย
 - 2.4.1 ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดผลและการประเมินผล
 - 2.4.2 การประเมินผลกิจกรรมบังคับและกิจกรรมพิเศษ
- 3. ตัวแปรที่ศึกษา
 - 3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่
 - 3.1.1 วุฒิต่างๆ
 - 3.1.2 ประสบการณ์ทางการสอนกิจกรรมภาษา
 - 3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความต้องการการนิเทศการสอนของครูผู้สอนกิจกรรมภาษาในด้านต่าง ๆ ได้แก่
 - 3.2.1 ด้านหลักสูตรและการใช้หลักสูตร
 - 3.2.2 ด้านข้อบังคับและข้อระเบียบภาษา
 - 3.2.3 ด้านการเรียนการสอน
 - 3.2.4 ด้านการวัดผลและการประเมินผล

คำถามที่ต้องการคำตอบจากการวิจัย

ครูผู้สอนกิจกรรมภาษาโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 1 มีความต้องการที่จะรับการนิเทศการสอนในด้านใดบ้าง

ประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย

1. เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือผู้นิเทศได้นำไปวางแผนและดำเนินการนิเทศได้ตรงตามความต้องการของครูผู้สอนกิจกรรมภาษา
2. เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานที่ใช้ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนของครูผู้สอนกิจกรรมภาษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความต้องการการนิเทศ หมายถึง สิ่งที่ครูผู้สอนยูวกาชาดจำเป็นจะต้องได้รับความช่วยเหลือจากผู้นิเทศเกี่ยวกับการสอนกิจกรรมยูวกาชาดในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านหลักสูตรและการใช้หลักสูตร ข้อบังคับและข้อระเบียบยูวกาชาด การเรียนการสอน และการ วัดผลและการประเมินผล โดยพิจารณาคะแนนในแบบสำรวจความรู้ความเข้าใจของครู แล้วนำผลของคะแนนที่ได้มาแปรผลเป็นความต้องการในการนิเทศการสอน
2. ครูผู้สอนกิจกรรมยูวกาชาด หมายถึง ผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่ปฏิบัติการสอนกิจกรรมยูวกาชาดในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่เปิดสอนกิจกรรมยูวกาชาดในเขตการศึกษา 1
3. กิจกรรมยูวกาชาด หมายถึง กิจกรรมบังคับตามระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการที่ว่าด้วยการจัดกิจกรรมในสถานศึกษาที่โรงเรียนเลือกสอนนอกเหนือจากกิจกรรมเนตรนารีและกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์
4. ข้อบังคับและข้อระเบียบยูวกาชาด หมายถึง ข้อบังคับสภากาชาดไทย ในหมวดที่ 9 ว่าด้วยยูวกาชาด ปี พ.ศ.2522
5. วุฒิต่างยูวกาชาด หมายถึง การผ่านการอบรมหลักสูตรผู้บังคับบัญชา ยูวกาชาด ซึ่งแบ่งเป็นผู้ที่มีวุฒิต่างยูวกาชาดระดับผู้นำยูวกาชาด วุฒิต่างยูวกาชาดระดับผู้บริหารงานยูวกาชาด วุฒิต่างยูวกาชาดระดับผู้ให้การอบรม และวุฒิต่างยูวกาชาดระดับผู้อำนวยการฝึกอบรม
6. ประสบการณ์ทางการสอน หมายถึง ระยะเวลาที่ครูผู้สอนยูวกาชาด ได้ปฏิบัติหน้าที่สอนกิจกรรมยูวกาชาดในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยแบ่งเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป และครูที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี
7. จำนวนคาบการสอน หมายถึง การที่ครูได้รับมอบหมายการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งหมด ในภาคเรียนที่ผ่านมา

8. จำนวนรายวิชา หมายถึง การที่ครูได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบในการเรียนการสอนแต่ละรายวิชา รวมทั้งกิจกรรมยวภาษาด้วย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนกิจกรรมยวภาษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 1 ที่เปิดสอนกิจกรรมยวภาษา จำนวน 40 โรงเรียน จำนวนครู 250 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ลักษณะเครื่องมือ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสำรวจความรู้ความเข้าใจ สำหรับครูผู้สอนกิจกรรมยวภาษา แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามชนิดตรวจสอบ (Check list)

ถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวและสภาพในการปฏิบัติงานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสำรวจความรู้ความเข้าใจชนิดเลือกตอบ

(Multiple Choice) ถามเกี่ยวกับความรู้ความ

เข้าใจในการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนกิจกรรมยวภาษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

2.2 การสร้างเครื่องมือ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาตำรา เอกสาร บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวกับหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และข้อค้นพบเกี่ยวกับการนิเทศและการนิเทศการสอน ความหมาย ขอบเขต วิธีศึกษาความต้องการ (Need) และความต้องการเกี่ยวกับการนิเทศการสอน

ขั้นที่ 2 สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเพื่อกำหนดกรอบให้ครอบคลุมกรอบความคิดเกี่ยวกับความเข้าใจ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญนี้ได้จากกลุ่มต่าง ๆ ดังนี้

- กลุ่มที่ 1 เจ้าหน้าที่ฝ่ายวิชาการ กองยุวกาชาด
กรมพลศึกษา
- กลุ่มที่ 2 ศึกษานิเทศก์กรมพลศึกษาส่วนกลางที่รับผิดชอบ
การนิเทศติดตามผลกิจกรรมยุวกาชาด
- กลุ่มที่ 3 ศึกษานิเทศก์ กรมพลศึกษา ประจำสำนักงาน
ศึกษาธิการเขต เขตการศึกษา 1
- กลุ่มที่ 4 ศึกษานิเทศก์งานกิจกรรมนักเรียน
กรมสามัญศึกษา
- กลุ่มที่ 5 ครูผู้สอนกิจกรรมยุวกาชาดในโรงเรียน
มัธยมศึกษา
- ขั้นที่ 3 จัดทำโครงสร้างเครื่องมือ
- ขั้นที่ 4 ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบโครงสร้างเครื่องมือ
- ขั้นที่ 5 สร้างแบบสำรวจความรู้ความเข้าใจ แล้วนำไปให้
ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความครอบคลุมในเนื้อหา ความตรง
ในเนื้อหา ภาษาที่ใช้ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข
- ขั้นที่ 6 นำแบบสำรวจความรู้ความเข้าใจไปทดลองใช้
(Try-out) กับครูผู้สอนกิจกรรมยุวกาชาดใน
โรงเรียนมัธยมศึกษาที่ไม่ได้เป็นประชากร ซึ่งได้แก่
ครูผู้สอนกิจกรรมยุวกาชาดในส่วนกลาง จำนวน 30 คน
- ขั้นที่ 7 หาค่าความยากง่าย (P) และอาจจำแนก (r)
ของแบบสำรวจความเข้าใจเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค
ร้อยละ 50
- ขั้นที่ 8 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสำรวจความเข้าใจ โดย
ใช้สูตร KR-20

3. การส่งแบบสอบถามแบบสำรวจความรู้ความเข้าใจและการรวบรวม
ข้อมูล

3.1 ทำหนังสือและขอความร่วมมือจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไปยังศึกษานิเทศ
เขตการศึกษา 1

เขตการศึกษา 1

3.2 ขอหนังสือจากสำนักงานศึกษานิเทศ เขตการศึกษา 1

เพื่อขอความร่วมมือไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษา

ที่เปิดสอนกิจกรรมยุวกาชาด แล้วนำแบบสอบถามและแบบสำรวจ

ความรู้ความเข้าใจเพื่อการวิจัยไปให้ประชากรด้วยตนเอง

แล้วนำข้อมูลกลับด้วยตนเอง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ข้อมูลด้านสถานภาพส่วนตัว วิเคราะห์โดยคำนวณค่าร้อยละ นำเสนอ

ในรูปของตารางประกอบคำบรรยาย

4.2 ข้อมูลด้านความรู้ความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอนของ

ครูผู้สอนกิจกรรมยุวกาชาด วิเคราะห์โดยใช้สถิติเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบน

มาตรฐาน (S.D.) เป็นรายข้อและรายด้าน เพื่อหาระดับความเข้าใจในการจัด

การเรียนการสอนด้านต่าง ๆ รวมทั้งหาระดับความต้องการเกี่ยวกับการนิเทศการสอน

ของครูผู้สอนกิจกรรมยุวกาชาดในเรื่องต่าง ๆ ของแต่ละด้าน โดยความต้องการมีความ

สัมพันธ์กับคะแนนความเข้าใจและระดับความเข้าใจคือ ระดับคะแนนสูง ความต้องการ

น้อย และระดับคะแนนน้อยจะมีความต้องการมาก

การนำเสนอผลการวิจัย

ผู้วิจัยจัดลำดับขั้นของการนำเสนอผลการวิจัย โดยแบ่งเป็น 5 บท ดังนี้

บทที่ 1 บทนำ

ประกอบด้วย ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ ขอบเขต การวิจัย คำนิยามที่ใช้ในการวิจัย คำถามที่ต้องการคำตอบจากวิจัย ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย และลำดับขั้นเสนอผลการวิจัย

บทที่ 2 ทฤษฎี หลักการ แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ประกอบด้วย ทฤษฎี หลักการ แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนิเทศ การศึกษา ความต้องการการนิเทศ และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียน การสอนที่จำเป็นของครูผู้สอนกิจกรรมยุวกาชาด และการบริหารงานในหมู่ยุวกาชาด โรงเรียน

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการ ประชากร เครื่องมือ การสร้าง เครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิจัย

บทที่ 4 การวิเคราะห์และผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ประกอบด้วย ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด โดยการนำเสนอในรูปแบบตาราง ประกอบคำบรรยาย

บทที่ 5 การสรุปและอภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ